

DIN ARHIVA POETULUI

Noul volum al lui George L. Nimigeanu, *Memoria clipei*, Ed. Samuel, Mediaș, 2011, e o carte a recuperărilor din arhiva poetică. Volumul e alcătuit din două părți: prima, o mică antologie de versuri, a doua, numită “oglinzi” conține date biobibliografice și un florilegiu de extrase critice. Aceste pagini sunt un instrument de lucru util pentru cel care își propune să scrie despre poezia lui George L. Nimigeanu. În legătură cu această secțiune a volumului aș face o mică observație, dar importantă: nu se indică numărul revistei în care au fost publicate cronicile din care extrage fragmentele.

Și acum câteva cuvinte despre partea de antologie poetică. Versurile confirmă impresii mai vechi, prilejuite de volumele princeps. Recuperările din atelierul-archivă reconfirmă aserțiunea criticii că George L. Nimigeanu este un poet meditativ existențialist cu un puternic suflu religios “cucernic” (Al. Cistelean). Versul poetului medieșan e o mărturisire lirică a unui suflet și a unei conștiințe care își caută drumul spre transcendența divină, spre transcendența plină. Fiecare “fragment” liric recuperat dă sama de dilemele și căutările “care l-au ars”. Poetul face o adevărată arheologie pentru a redescoperi și recupera clipa și forma care au originat poeziile sale. În *Memoria clipei* regăsim același poet cerebral (reflexiv), dar cu un puternic simț al metaforei și al muzicii prin care versurile sunt salvate de uscăciunea ce poate veni din caracterul (conținutul) lor aforistic-gnomic. Cerebralitatea este îmblânzită puternic de tonul elegiac, liric. Sub aspect formal poetul se înscrie în prozodia clasică (în sensul tare al termenului), dar nu numai că se înscrie în ea, dar și o respectă.

S-a afirmat că preferința organizării volumelor în câte trei cicluri ar veni dinspre muzică (simfonie etc). E adevărat, dar socot că mai întâi cugetul și simțirea de creștin l-au călăuzit spre cifra trei – simbolul Trinității (Treimea). Întotdeauna, în marea artă sentimentul religios și inefabilul muzicii au făcut casă bună și trainică. Versurile din *Memoria clipei* sunt grupate în “În căutarea de sine”, “Puncte de vedere”, “Muzeul prădat”. Titlurile spun de la sine despre conținutul ideatic-afectiv al versurilor. Ne întâlnim cu panorama temelor și motivelor specifice poeziei lui George L. Nimigeanu: timpul; existența cu implicațiile ei sociale, erotice, morale; actul creator și rostul poeziei în această existență. Toate sunt abordate prin raportare la Divinitate.

Volumul se deschide cu două poeme cu încărcătură simbolică referitoare la ființa umană și la creație: “Trestia” – din prelucrarea cugetării lui Pascal, creionează un autoportret – imaginea poetului gânditor. “Predoslovie”, al doilea poem, duce mai departe ideea primului schițând *așezarea în lume* a poetului. Volumul se încheie cu poemul “Post-față” – un titlu simbolic-metaforic. Dacă în *pre-față* (cele două poeme amintite) poetul formula probleme, în ultimul propune un oarecare răspuns. Spun un oarecare răspuns deoarece nu există, lasă poetul să se înțeleagă, unul total și definitiv, și că fiecare dintre noi își are răspunsul său.

La rîndul lor, fiecare secțiune cu versuri are o organizare internă discretă. “În căutarea de sine” versurile (distihuri) sunt, în mare, orînduite tematic pe

motive lirice: tăcerea și rostirea, creația, timpul. “Punctul de vedere”, în aceleași formulări aforistice, de acum cunoscute, conține versuri (terține) care inventariază posibile situații existențiale pe arcul de la ontic la gest. Ultimul ciclu “Muzeul prădat” adună catrene despre condiția poetului mereu “prădat” de către timp și actul creator, de către neliniști și întrebări, dar rămas cu credința în Dumnezeu.

În versurile acestui volum bat clipele vieții și creației poetului – lumină din Lumină luînd.

Nu putem încheia recomandarea volumului lui George L. Nimigeanu fără un cuvînt de laudă pentru artistul plastic medieșan, Adrian Matei, autorul excelentelor desene care ilustrează volumul. Artistul Adrian Matei a mai ilustrat la același nivel valoric și alte volume ale poetului.

Mediaș, august, 2011

Ionel POPA